

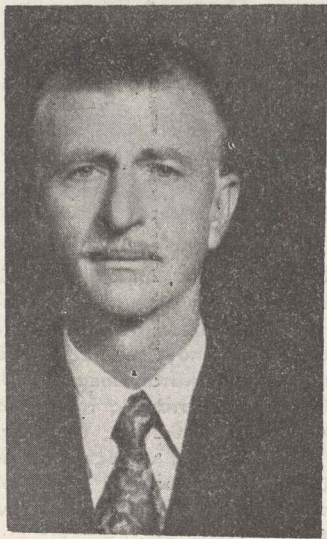
ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ

ΑΡΘΡΑ, ΜΕΛΕΤΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΥΤΩΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟ. Γραφεία: Σωκράτους 71. Έτος 2ο, Άριθ. Φύλ. 38 - 39 30)10 & 6) 11 76 Γιμή δρχ. 5

Μέτρα για τη σωτηρία της γεωργίας μας

Του κ. ΒΑΣ. ΦΑΣΟΥΛΑ, Βουλευτού Λαρίσης, της Ν. Δ.

Η ελληνική υπαίθρος εγκαταλείπεται, ερημώνεται από το έμφυχο δυναμικό της τελείως. Τα χωριά μας γεμίζουν σπύτια άκατοίχτητα. Κι' οι πόλεις δέχονται καθημερινά όλο και περισσότερους πρώην αγρότες, που κατεβαίνουν στα μεγάλα αστικά κέντρα, αναζητώντας στο μεροκάματο τις προϋποθέσεις για μία καλλίτερη ζωή.

Πού οφείλονται όλα αυτά και ποιά μέτρα πρέπει να παρθούν για το ξανάνθισμα της ελληνικής υπαίθρου, για τη σωτηρία της γεωργίας μας; Αυτό είναι το θέμα της συνεντεύξεως, που ακολουθεί. Ο κ. Βασ. Φασούλας απαντά σε μία σειρά ερωτήσεων και δίνει λύσεις ριζοσπαστικές, αλλά σωστικές. Τοποθετεί την όλη υπόθεση στο σωστό της θάλασσα και αναμένει το πρόβλημα σε σύνθεση, διαβλέποντας τη λύση μέσα από τα διδάγματα του παρελθόντος, το όποιο θεωρεί και σαν κύριο υπεύθυνο της δημιουργούμενης σήμερα καταστάσεως.

—Κύριε Φασούλα, πού οφείλεται το γεγονός της εγκαταλείψεως της γεωργίας μας και της συγκεντρώσεως των γεωργών στα μεγάλα αστικά κέντρα;

—Το φαινόμενο είναι παγκόσμιο και συναντιέται περισσότερο στις χώρες, όπου παρουσιάζεται μία άλματώδης ανάπτυξη της βιομηχανίας. Στις χώρες του λεγόμενου ανατολικού μπλόκ είχαμε προγραμματισμένες μετακινήσεις ανθρώπων, που τέθηκαν τελικά στην υπηρεσία της πραγματοποίησεως και έμμεσως της νέας καταστάσεως, που έχει σαν επίκεντρο την εξυπηρέτηση μιας αναπτυσσόμενης βιομηχανίας. Στις χώρες της δύσεως οι πληθυσμιακές μεταβολές έγιναν άπρογραμματίστα, με ιδιωτική πρωτοβουλία και χωρίς κρατικό παρεμβατισμό.

Ειδικά, στη χώρα μας το φαινόμενο της ερημώσεως της υπαίθρου και της μετακινήσεως των γεωργών προς τα αστικά κέντρα άρχισε να παίρνει δραματική μορφή, ύστερα από τον έμφυλο πόλεμο. Οι κάτοικοι της υπαίθρου, φοβόμενοι για τη ζωή των ιδίων και των οικογενειών τους, άφηναν στα χωριά την ακίνητη περιουσία τους και έτι θα ήταν δύσκολο να μεταφερθώ, και κατέφευγαν στις μεγαλόπολεις, όπου εύρισκαν την κατά τα δυνάτον ασφάλεια. Στην πατρίδα μας οι λόγοι για την άρχη του κύματος της αστυφιλίας ήταν περισσότερο «λόγοι ασφαλείας» και πολύ λιγότερο λόγοι οικονομικοί ή έμπιπτοντες στα όρια ενός ούσιδηποτε αναπτυξιακού προγράμματος. Γι' αυτό και τα αποτελέσματα αυτής της μετακινήσεως υπήρξαν και πολύ περισσότερο άδυσπρόβλεπτα, αφού η πληθυσμια-

κή αυτή μεταβολή έγινε χωρίς προγραμματισμό, αλλά — το πιο σημαντικό—δίχως να γνωρίζουν οι μετακινούμενοι τί θα βρουν εκεί που θα πήγαιναν. Ταξίδευαν κυριολεκτικά στο άγνωστο, βρήκαν το άγνωστο και αναγκάστηκαν να κάνουν πλέον ένα αγώνα επιβιώσεως, αντιμετώπιζοντας συνθήκες στις όποιες για πρώτη φορά βρέθηκαν.

Βέβαια, ήρθε κατόπιν η ειρήνη και οι πιο πολλοί από τους αγρότες μας γύρισαν πίσω στον τόπο τους. Είχαν, όμως, πλέον «μπλοκαριστεί» με

την αστική νοοτροπία. Η γη τους φαινόταν άβυσσος να εκπλήρωση τις ανάγκες τους. Κι' άρχισαν να την εγκαταλείπουν...

—Πού οδηγούσε αυτή η εγκατάλειψη;

—Στο Βέλγιο, στη Γερμανία, αλλά και στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη, την Πάτρα, κλπ. Δημιουργήθηκε ένα «μεταναστευτικό» πλέον κύμα, μετανάστες εξωτερικού και έσωτερικού. Τα χρυσά νιάτα της ελληνικής υπαίθρου έφευγαν, εργάτες άνειδίκευτοι. Έδιναν όλη τη ζωτικότητα τους για την ανάπτυξη της ξένης και της ντόπιας βιομηχανίας. Και οι όρενοι κυρίως οικισμοί έρήμωναν. Η γεωργία και η κτηνοτροφία μας άρχισαν να σήκουν, με αποτέλεσμα τελικά να έχουν σήμερα να αντιμετωπίσουμε μία δραματική κατάσταση με διπλή μορφή: Από τη μία μεριά η παράλογη άστικοποίηση και η μεταναστευσι του αγροτικού πληθυσμού έφερε κορεσμό με τα γνωστά αποτελέσματα σε βάρος του μετακινηθέντος. Κι' από την άλλη πλευρά η κάποτε εύτυχημένη ελληνική επαρχία έχασε το ρυθμό της ζωής της. Έχασε την ίδια τη ζωή. Από μεις έρημη, άκαλλιέργητη, ΣΥΝΕΧΕΙΑ εις την 2αν σελ.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Του κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΣΟΥΣΟΥΡΟΓΙΑΝΝΗ, Βουλευτού Ν. Δ. Πιερίας

Η αγροτική πολιτική της Κυβερνήσεως είναι μία προσφορά στο σύνολο. Αποβλέπει όχι μόνον στο να καταστήσει το γεωργό ικανό να κερδίσει περισσότερα και πιο άνετα από το μόχθο του, αλλά και — μέσω του αγροτικού κόσμου—να δημιουργήσει μία οικονομία περισσότερο εύελικτη, ικανή να δεχθεί έναλλακτικές λύσεις σε περιορισμένη εύρεία κλίμακα.

Τα αγροτικά προβλήματα συζητούνται από τους άρμοδίους φορείς και τα πορίσματα, που θγαίνουν, καθώς και οι επί μέρους λύσεις, που δίνονται, δεν κλείνονται στα στεγανά των ενδιαφερόντων και μόνο της γεωργίας, αλλά έχουν σαν συνισταμένη την εύλογη φιλοδοξία του κυβερνήντος κόμματος να προχωρήσει ο τόπος στο όρομο του μέλλοντός με κοινή συναίνεση και συλλογική θέληση, για τη δημιουργία σταθερής μακροχρονίου αναπτύξεως.

Πιστεύουμε ότι η οικονομία κάθε χώρας είναι άδιαίρετη, είναι ένα σύνολο από δραστηριότητες, που εύρισκονται σε άλληλεξάρτηση μεταξύ τους και επηρεάζουν την τύχη της πατρίδος μας, έποικοδομητικά ή καταλυτικά. Ένα μέρος αυτού του συνόλου ά-

ποτελεί και η γεωργία: Αυτή την αλήθεια διακηρύσσουν και τα μέτρα, που παίρνονται κάθε τόσο για τον αγρότη. Κάθε επί μέρους ενέργεια και η όλη αγροτική μας πολιτική, αποβλέπουν στη ζεύξη της γεωργίας με τους άλλους οικονομικούς παράγοντες, γιατί και τα ομφέροντα είναι άλληλένδετα και άλληλεξαρτώνται.

Γι' αυτό, και οι στόχοι της αναγεννήσεως της γεωργίας μας ένετάχθησαν στα πλαίσια της όλης σταθερής αναπτυξιακής κυβερνητικής πολιτικής. Αλλά, η πραγματοποίηση των επί μέρους και του συνόλου του προγράμματος πής πολιτικής αυτής πρέπει να είναι και προϊόν κοινής συναινέσεως, προϋποθέτει τη συνεργασία της παραγωγικής τάξεως των γεωργών, ενιαία και άδιαίρετα.

Σήμερα, οι λύσεις, που δίνονται, ένωματούνται στη γενική μας πολιτική ανάπτυξεως, εν όψει της έντάξεώς μας στην Ε.Ο.Κ. και είναι άπαραίτητο τα μέτρα, που παίρνονται, να τυχουν της γενικής παραδοχής. Έτσι θα έκφρασθώ ή ένόπτη της γεωργίας και του αγροτικού κόσμου, ή παρασάλευτη ταυτότητα των επιδιώξεών της και η σταθερή άπόφασή της να βοηθήσει στους μακροπρόθεσμους κυβερνητικούς

στόχους για την παραπέρα ανάπτυξιακή πορεία της πατρίδος μας.

Η γεωργία μας πρέπει να αναπτυχθώ πλέον σύμφωνα με τις μελλοντικές προοπτικές και, εν όψει της εισόδου μας στην Κοινή Αγορά, να δείξει το πραγματικό της πρόσωπο, να φθάσει το πραγματικό της δυναμικό, μεγεθύνοντας τις δραστηριότητές της στα πλαίσια, που διαμορφώνουν οι έκαστοτε άλλαγές στη νοοτροπία και στη δομή της.

Ανοίξαμε στον αγρότη, κιόλας τις πύλες του μέλλοντος και του δείχνουμε πώς πρέπει να ότοχάζεται, πώς πρέπει να πορεύεται, πώς πρέπει να ένεργή, για να φθάσει στην πλήρη έπιτυχία. Πρέπει να πειθαρχήσει στην ιδέα του γενικού καλού, να συναισθανθώ ότι, σήμερα, η εύθυμρία ενός τόπου μένει όνειρο, αν δεν υπάρχει ο συμβιβασμός σ' ένα δίκαιο κοινωνικό, πολιτιστικό, οικονομικό έπιμερισμό, με μία προοδευτική καθολικότητα.

Και η Κυβέρνηση πραγματοποιεί τώρα μία σημαντική στροφή στον έθνικό μας βίο. Και η στροφή αυτή γίνεται κάτω από τους καλλίτερους οίανους, αφού έχουν πλέον θεμελιωθεί οι άπα-

Άνάγκη οργανώσεως των αγροτών

Του κ. Γ. ΧΙΟΝΙΔΗ,

Βουλευτού Ήραθας της Ε.Δ.Η.Κ.

Έχει γίνει πιά κοινός τόπος» ο παραγωγικός κόσμος (αγρότες, κτηνοτρόφοι, έλιείς κ.τ.λ.) άδικείται στη διαδικασία κατανομής του έθνικού εισοδήματος γιατί, ενώ προσφέρει τα περισσότερα, άπολαμβάνει τα όλιγότερα. Τουτό γίνεται όλοένα πιο κατανοητό και συνεπώς πιέζεται το Κράτος για να προχωρήσει σε παραχωρήσεις.

Φοβάμαι όμως ότι είναι πολύ μακριά ή ήμερα, που θα θελτώθω, ουσιαστικά και στην πράξη, η θέση των αγροτοκτηνοτρόφων, γιατί τα μεγάλα ομφέροντα δεν έπιτρέπουν να έπιτύχει μία παρόμοια προσπάθεια. Έτσι, ή πιο πάνω κοινή άναγνώριση έκτονώεται τελικά και παραμένει στο στάδιο των λόγων. Συνεπώς, έχει την άξία των εύκολογών, γιατί στην Ελλάδα κάθε τάξη παίρνει όχι ό,τι της άνήκει δικαίωματικά, αλλά όσα μπορεί να έπιβάλει με την πυμμή της, δηλαδή με άπεργίες και συλλαλητήρια...

Αν, τώρα, θελήσουμε να διερευνήσουμε, γιατί ή τάξη των αγροτοκτηνοτρόφων, δεν πετυχαίνει την ίκανοποίηση των δικαιών αίτημάτων της θα καταλήξουμε στις πιο κάτω διαπιστώσεις:

1. Ο αγροτοκτηνοτροφικός κόσμος άποτελεί το 1)3, περίπου, του ένεργου πληθυσμού της χώρας. (Για το άκριβές ποσοστό του, προέκυψαν τελευταία άμφισβητήσεις και διατυπώθηκαν τρεις

άποψεις τουλάχιστο). Έξ άλλου, ή συμβολή του στο έθνικό εισόδημα μειώθηκε, λόγω και της προόδου της έκβιομηχανίσεως, αλλά είναι, πάντοτε άξιόλογο.

2. Δεν υπάρχει ταξική όργάνωση, τουλάχιστο ουσιαστικά, γιατί ούτε οι συνεταιρισμοί ούτε οι αγροτικοί σύλλογοι μπόρεσαν να έπιτύχουν τη μαζική και πραγματική συσσωμάτωση των παραγωγών.

3. Έτσι δεν υπάρχει ταξική συνείδηση στην αγροτοκτηνοτροφική τάξη, με αποτέλεσμα να κοιμάται μακάρια, αυτός ο Ήρακλης της δυνάμεως, που μετατρέπεται όμως σε φτωχό Λάζαρο...

4. Με τη σημερινή οικονομικωνική μορφή της όργανώσεως της χώρας, δεν υπάρχουν περιθώρια για μία συνταρακτική και ουσιαστική άλλαγή της συμπεριφοράς του Κράτους άπέναντι στους παραγωγούς, αν οι ίδιοι δεν κατορθώσουν να συνειδητοποιήσουν ότι μονάχα ένωμένοι και έπαγγελματικά όργανωμένοι θα μπόρεσουν να άξιοποιήσουν τους άδύνες και τον τίμιο ιδρώτα τους.

Αποτελεί τουλάχιστο άφέλεια να πιστεύω, ό αγροτοκτηνοτροφικός κόσμος της Ελλάδος, ότι θα παύσει ή έκμεταλλευσή του από το οικονομικό κατεστημένο, αν ό ίδιος δεν άποκτήσει τη δύναμη να έπιβάλει (είρηνικα αλλά με τόλμη και άνυποχώρητη άγωνιστικότητα) το δικίο του.

Η αντίθετη αντίληψη, μοιάζει με την περιέργη και άνοστήρη νοοτροπία της ήγεσίας και του λαού της χώρας, που, άνέκαθεν (ιδίαιτερα από το 1821 και ύστερα), περιμένει από τις (Μεγάλες Δυνάμεις) να άναγνωρίσουν και να ίκανοποιήσουν τα έθνικά αίτήματα της Ελλάδος. Έτσι είμαστε, πάντοτε, παραπονεμένοι και άπογοστευμένοι από τους τρίτους, ενώ η εύθύνη είναι ίδια μας, τουλάχιστο στο περισσότερο ποσοστό.

Συμπεράσματα:

Δεν πρέπει, οι αγροτοκτηνοτρόφοι να άναμένουν την ύλοποίηση του εύκολόγιου των κρατικών όργάνων και των κομμάτων, τουλάχιστο στο βαθμό που πρέπει και μπορεί να πραγματοποιηθώ, αν οι ίδιοι δεν συσπειρωθούν σε μία έπικρατική προσπάθεια, όπως έκαμαν οι άλλες τάξεις, άκόμα και οι Δημόσιοι υπάλληλοι.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εις την 4ην σελ.

Μέτρα για τή σωτηρία της γεωργίας μας

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εκ της 1ης σελ.

δεν προσφέρει πλέον τίποτα ή προσφέρει πολύ λίγα. Γέροι και γριές κατενύουν τα άλλοτε γερασμένα από τους αντιλαλούς των παιδικών φωνών σπίτια. Κι' ο επισκέπτης βλέπει τα χωράφια να μένουν άκαρπα, άχρηστευμένα από την ανθρωπινή αδιαφορία. 'Η όλη εικόνα μόνο θλίψη μπορεί να προκαλέσει...

—Πώς μπορούμε να σώσουμε τη γεωργία μας; Πώς, με ποια μέτρα θα καταφέρουμε την επιστροφή του γεωργού στην πατρώα γη, γιά την καλλιέργειά της;

Ο μακροχρόνιος της άποψής ε-φερε και φέρνει σιγά - σιγά το μακρικό της ιδίας της Φω-λώς μας. Ο κίνδυνος πλέον είναι έδωκενός, παίρνει μορφή γενεοντίας. Κι' αυτό φαίνεται από την κατακόρυφη πτώση του ποσοστού γεννήσε-ων μετά την είσοδο της 1950 —1970, έποτες άρχισε αυτό το κύμα της μεταναστεύσεως και μετοικεσίας.

Δέν έχουμε, λοιπόν, να αντιμετωπίσουμε μόνο πρόβλημα στερήσις της γεωργίας μας, αλλά και πρόβλημα άποφυ-γής, άνακοπή του συνεχώς έ-πελαύνοντος κινδύνου έξαρ-νίσεως της έλληνικής φυλής. Είναι άναγκαίο να άνεσθί έ-λείκτης γεννήσεων στην 'Ελ-λάδα, πρέπει να υπάρχει πλη-θυσμιακή άνοδοσις. Και αυτό θα το μπορούμε μόνο με την έ-πιστροφή των γεωργών στην πατρώα γη τους και το ξανάν-θισμα της άποχρήσις...

Αλλά, γιά να γίνουν αυτά τα δυά, χρειάζεται να παρ-θούν μερικά μέτρα ριζοσπαστι-κά, μακράς πνοής και πρα-γματικά ίκανά να φέρουν πι-σω δέν τόπο του το γεωργού.

Σάν πρώτο μέτρο, έλέπω την άνάγκη να έπιστροφή ή γή στους πραγματικούς δικαι-ούχους της. Νά σταματήσει πλέον το φαινόμενο της υπέρ-ξουσ τορλικιών από άνθρώ-πους που τά έπισκέπτονται μο-νάχα γιά να πάρουν άπ' τους ένοικιαστές τους το εισόδημά τους. Κι' άκόμα, να μην έπι-τρέπεται σε άνθρώπους άχε-τους με τη γεωργία ν' άγορά-ζουν γή στην ύπαιθρο. 'Αν αυτό οι κύριοι θέλουν και μν έξοχική κατοικία, τους άρκουν 4-5 στρέμματα γής. Το 15) περίπου της πατρίδος μας εί-ναι άπαράδεκτο να έρκα-δών, ενώ έχουμε έκατοντά-δες χιλιάδων έπίσημα άχτι-μους γεωργούς...

Νά έπιστραφούν, λοιπόν, στους γεωργούς, άπαλλατρίου-μενα στην άνάγκη, δυα κη-ματα — πέραν των 5 στρεμ-μάτων — κατέχοντα από άν-θρώπους, που άκούουν άστικό κύριο έπάγγελμα. 'Εκ δευτέρου ή ΑΤΕ πρέπει να σκύψη με ά-κόμα μεγαλύτερη συμπάθεια στο δοκιμαζόμενο γεωργικό πληθυσμό μας. Μακροπρόθεσμα άνάγκη είναι άποκατάστη να την δημιουργία υγιούς γεωρ-γίας. 'Αφού τά «αχελάζοντα» άροχτήματα ή τά μη καλλιερ-γούμενα λόγω υγρώτος των ι-διοκτητών τους, δοδούν σε νέους γεωργούς, πρέπει αύτοι να έρουν εύνοια και τά έφ-δια να τά καταστήσουν ίκανο-πονητικά άποδοτικά.

Οι άγροτικοι συνεταιρισμοί, λειτουργούντες έπί θέσεων νέ-ων (όπως σε προηγούμενο άρ-θρο μας είχαμε άναλύσει) εί-ναι και αύτοι άποχρεωμένοι να βοηθήσουν. Ο νέος άγρότης, γή άνάγκη πλήρους καλύψε-

ως, γιά να κισθάνεται άσφα-λώς. Δέν τόν ίκανοποιεί να κί-νη πειράματα με το μέλλον του, δέν θέλει να διακυβείη τη ζωή του. Πρέπει να είναι σίγουρος, έχι μόνο έπαγγελ-ματικά—οικονομικά, άλλα και από άσφαλιστική — ύγειονο-μικής πλευράς. Γιά τούτο, χρειάζεται ο δεσμός των αγρο-τικών ιατρείων να τοποθετηθί πάνω σε νέες θέσεις. 'Ετσι, έ-πως λειτουργεί σήμερα, πολύ λίγα προσφέρει. 'Υπάρχουν άγροτικά ιατρεία λίγα σε σχέ-ση με τόν πληθυσμό. Κι' αυτά δέν είναι κατάλληλα έφοδια-σμένα γιά την αντιμετώπιση δυσκόλων καταστάσεων. Οι νέ-οι ιατροί, δίχως θιβλία (γιά να γνωρίσουν τις προόδους της έπιστήμης τους), χωρίς τά κα-τάλληλα μηχανήματα και φάρμακα, πόσα μπορούν να προσφέρουν; 'Αναγκαίο είναι να χρησιμοποιήθουν ύγειονο-μικοί σταθμοί κατά τόπους κα-τάλληλα έφοδιασμένοι με μηχανήματα και φάρμακα και έπαρκώς έπανδρωμέ-νοι. 'Αναγκαίο, έπίσης εί-ναι να δημιουργήθουν και νο-σοκομειακές μονάδες στις με-γάλες έπαρχιακές πόλεις, ι-κανές να κερδίσουν την έμπι-στοσύνη του γεωργού, να τόν κάνουν να πιστέυσθ ότι κάθε άναγκαία θεραπεία μπορεί να τή έρθί εκεί. Γιατί, είναι δυ-στυχώς γεγονός τ' ότι ένας άπ' τους λόγους της άστυφιλί-ας σήμερα είναι και ή πεποι-θηση που δημιουργήθηκε στο γεωργό, πώς — μένοντας στην ύπαιθρο — κινδυνεύει ή ύγεια του (σε περίπτωση σεξαρής ά-σθενείας του) από έλλειψη των όδων προαναφέραμε...

"Αλλα μέτρα στήριξη γιά τη γεωργία μας, είναι ή πα-ρουσία του γεωπόνου και ή πα-ροχή των συμβουλών του και στον πιο όρεινό οικισμό. Σω-στή καλλιέργεια γίνεται μόνο όταν υπάρχει το μάτι του έπι-στήμονα, που επιβλέπει τά πάντα και όδηγεί τους γεωρ-γούς στις σύγχρονες μεθόδους. 'Ακόμα, πρέπει να δοδούν πε-ρισσότερα κίνητρα υπό τύπο έπιδότητων σε περιπτώσεις έπιστημονικών καλλιεργειών. Και να γίνεται ή κατάλληλη διακρίση, ώστε να παραδει-γματοποιούνται και να «κεντρι-ζονται» οι γεωργοί μας πρής τη σύγχρονη καλλιέργεια, ή έ-ποια και δ' άποφέρη προϊόντα καλλίτερης ποιότητος και σε μεγαλύτερη ποσότητα, άρα θα δώση περισσότερα κέρδη στο γεωργό.

Πέρα άπ' αυτά, προσοχή να δοδθί στον τομέα «άγροτική κα-τοικία». Ο παρ'ών «περιβάλ-λον» είναι σημαντικός. Ένα γερασμένο περιβάλλον δένει περισσότερο τόν άγρότη με τόν τόπο του. Του δημιουργεί προ-έποδες γιά μιά πιο άνετη διαβίωση, και άποκαρώνει τις πιθανότητες να εγκαταλείψη τη γή του. 'Ακόμα είναι άναγ-καίο να προσεχθί ο άγρότης και από πλευράς ψυχολογίας και παροχής πνευματικής τρω-φής. Χρειάζεται να δημιουρ-γηθουν οι κατάλληλες προέ-ποδες γιά γή μιά και γιά την άλλη. Κάθε χωριό, άν εί-ναι δυνατό, πρέπει να έχη το πνευματικό του κέντρο, όπου θα μαζεύη τη νεότητά άπό τά μακρινούς της όρες της άνα-παύσεως. Και γιά τα έράδια έάν κινηματογράφος, που θα δίνη και ταίσιες άγροτικού πε-ριεχομένου (διδασκτικές καλ-λιεργειών), γιά την έπιμόρ-φωση των άγροτών μας. Ο ά-γροτικός ιατρός, ο άσκαλος, έ-χει άνάγκη πλήρους καλύψε-

ρουν με εκλαϊκευμένες — κα-τανόητες στο μέσο κοινό — έ-μιλίες, να δώσουν νέες κατευ-θύνσεις στην κοινότητα του χωριού.

Δέν προβάλλουμε τη λήψη μέτρων δυσκόλων στην πρα-γματοποίηση τους. Θέλουμε να παρδούν μέτρα άπλώς έπαικο-δημητικά, σαν τά πιο πάνω. 'Η Κυβέρνηση, με τις ως τώρα προσφέρει τά «κατά δύναμιν». Χρειάζεται, όμως, μεγαλύτερη δραστηριοποίηση, έν έψει, μά-λιστα, της εισόδου μας στην Ε.Ο.Κ., γιά να μπορούμε να μπούμε στην Κοινότητα με πάντες σαν ίσοι... πρής ίσου.

"Ενα άπ' αυτά τά μέτρα εί-ναι και ο άνακόμας. Όπου έ-γινε άνακόμας, έπέτυχε. Νά διαφωτισθί, λοιπόν, ο άγρό-της έτι (γιά το συμφέρον του) είναι άνάγκη να προσχωρήσθ στους άποδέκτες του άνακό-μου. Νά πεισθί πώς θα κερδί-σθ χρόνο και χρέμα έχοντας να καλλιερήσει έν κτημα-μεγάλο αντί πολλών μικρών. Κι' άκόμα, να φροντίσθ το κράτος γιά την έξαρ'νιση των μεσοχότων, των «έμπορων εύ-καρίας», που άπομυζούν τό κέρδη του γεωργού, άλλα και το πορτοφύλι του άγροκατή, με τελική ζημιά και στην ίδια μας την οικονομία. 'Από τό γεωργό πρέπει να ξεριζωθί ή πίστη ότι τόν κοροϊεύουν οι μεσοχότες. Και να λειτουρ-γήσουν έτσι οι άγροτικοί συν-εταιρισμοί, ώστε να δίνουν στους άγρότες την ευκαιρία να μετακινούν μαζικά το προϊόν τους από την παραγωγή στην καταναλώση. Χρειάζεται, γιά τούτο, πρώτα νά πεισθδών έ-λει οι άγρότες να μετέχουν στους συνεταιρισμούς, δεύτερο οι συνεταιρισμοί να λειτουργή-σουν με έλε το δυναμικό τους και έχι μόνο σαν μεσοχότες μεταξύ άγρότη — Α.Τ.Ε. γιά την περεχί θναίωσιν. Πάνω άπ' όλα, όμως, χρειάζεται μιά λελογισμένη χρηματοδότηση αυτών των συνεταιρισμών, ά-φού πρώτα αλλάξθ ο άναγκρ-ωτικός νόμος, με όσον τόν έπείε υποχρεογούν.

Νά δώσουμε ο' έλους της γεωργούς μας ίσες ευκαιρίες γιά ανάπτυξη και οικονομική άνοδο. Νά τους δώσουμε τά κίνητρα και την πίστη να εκ-μεταλλευθουν τις προσφέρει-μενες σημαντικές δυνατότητες δημιουργίας έρεισμάτων, χωρίς δογματισμούς που όδηνούν στην άπομόνωση.

Μιά τέτοια όρθολογική, άλλα και τολημική, στρατηγική θα πρε-πει να έχει σαν στόχο να μάς θγάλει από τη σημερινή θέση ά-μυνας — που μπορεί να μάς όδη-γήσει σε ύποχωρήσεις — και να μάς έπιτρέψει να αναπτύξουμε την πολιτική άντιπεσθ μας σε όλα τά μέτωπα. Σε έλους τους χώρους. Κυρίως, όμως, τόσο μέσα στην ένοποιούμενη Ευρώπη των λαών, στην όποια άνήκουμε, όσο και στον φιλικό χώρο των θαλασ-σικών χωρών. Για να μπορούμε έ-τσι να αντιμετώπισουμε τόν τσιρ-κικό σιδηισμό και έπικρατισμό καθώς και την έπισημη πολιτική της σημερινής άμερικανικής Κυ-βέρνησης που τόν ύποδαυλίζει.

Μιά νέα, όμως, δυναμική έξω-τερική πολιτική δέν είναι δυνατό να διαμορφωθί μέσα ο' ένα κλί-μα άσκαπής όξύτητας. 'Η χαραξή μιας τέτοιας πολιτικής δέν προ-ωθείται με την έπιδείξη «άρχην-κων» ιδιοκτητών ούτε με φροστι-κά «κρυοτεχνήματα» από τό θι-

ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

κυκλοφορεί κάθε Σάββατο

• 'Ιδιοκτήτης - 'Εκδότης - Διευθυντής
ΗΛΙΑΣ ΠΟΥΛΑΓΟΡΟΣ
Σωκράτους 71 — 'Αθήναι
Τηλ. 52.45.510

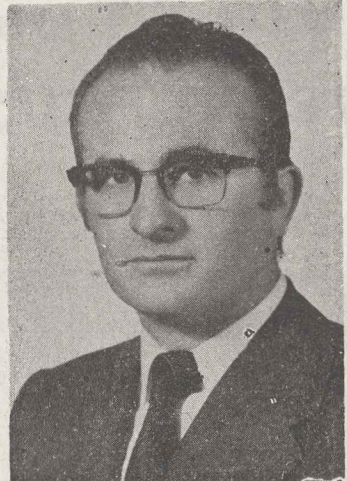
• 'Υπεύθυνος Τυπογραφείου:
ΣΑΚΗΣ ΧΑΛΙΑΠΑΣ
Γερανίου 7 — 'Αθήναι

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Δρχ.
Βουλευτών - Πολιτικών 1000
'Απλής συνδρομητών 300

'Ενέργειες του Πολιτευτού Κ. ΚΩΝ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΗ

'Υπό του πολιτευτού Ν. Δημο-κρατίας (Β' περιφέρειας) κ. Κων-σταντίνου Σ. Στεφανίδη άπεστά-λη πρής το Διοικητή του 'Οργα-νισμού 'Αποκετεύσεως Πρωτε-ύσης, το ακόλουθο τηλεγρά-φημα :

Κύριε Διοικητή,

Κάτοικοι του Δήμου Αιγάλεω και ειδικότερον τών όδων 'Αλε-ξάνδρου και Δωδεκανήσου, ευρί-σκονται εις άπόγνωση εξ αίτιας της θλιβεράς καταστάσεως, ή ό-ποια παρουσιάζεται εις τήν περιο-χήν των, από πλευράς υγιεινής, εξ άσφαλείας μη υπάρξεως άνω-γού άποκετεύσεως διά τήν διο-κτέυσιν των όμβρών υδάτων ΣΤΟΠ.

Διερωτώνται δε ούτοι, διατί το έργον δικτύου άποκετεύσεως, το όποϊον είκεν άρχισθ πρής ενός και πλέον έτους, πέντε οικοδομι-κά τετράγωνα πρής της περιοχής των, έχει ήδη σταματήσει και ζητούν κάποια λύσιν, διά τήν περιφύρηνσιν της ύγείας των, τό ταχύτερον δυνατόν ΣΤΟΠ.

'Αποταθέντες ούτοι προσφά-τως δι' έγγραφου των πρής εμέ, ζητούν όπως συννηρώσω ύπέρ του δικαίου τούτου αίτηματός των, διά τήν ίκανοποίησιν του όποϊου ύποβάλλουν ήμιν κύριε Διοικητή, θερμότην παράκλησιν ΣΤΟΠ.

Μετά πόσης τιμής
ΚΩΝ)ΝΟΣ Σ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ
Πολιτευτής

Πότε θα δέχεται ο κ. Στεφανίδης

'Εκ του Πολιτικού Γραφείου του Πολιτευτού της Ν. Δημοκρατίας Β' 'Εκλογικής Περιφέρειας 'Αθηνών, άνακοινούται ότι ο κ. Στεφανίδης πρής καλλίτερα έξυ-πηρεπται τών φίλων και όπαδών του θα δέχεται αυτούς εις τό έ-ξας έκάστον Δευτέρα, Τετάρτη και Παρασκευή κατά τάς όρας 12 έως 3 μ.μ. επί της όδου Με-γάρου 75 — 2ος όροφος τηλεφ. 52.30.261 και 52.25.319. 'Ως

'Ανακοίνωση της ομάδος των «4» γιά τήν έξωτερική μας πολιτική

Σχετικά με τήν συζήτηση στην Βουλή γιά θέματα της εξωτερι-κής πολιτικής εκδόθηκε ή ακό-λουθη άνακοίνωση από το πολιτι-κό γραφείο της ομάδος των «4» : «'Η χώρα μας πέρνα μιά από τις πιο κρίσιμες περιόδους της Ιστορίας της. Θανοροί και κρυφοί έχθροί μας έπιβουλεύονται πν ένθνική μας άνεξαρτησία και τήν έδοφική άκεραιότητα της πατρι-δας μας.

Γι' αυτό, είναι άναγκαία ή ά-μεση άναμόρφωση της εξωτερι-κής μας πολιτικής. 'Αναμόρφω-ση, που να παίρνει ύπ' όψη της τά διεθνή δεδομένα και τους συ-οκετισμούς των δυνάμεων στον χώρο μας, άλλα και να αξιοποι-εί άποκατάλλητα τις προσφέρει-μενες σημαντικές δυνατότητες δημιουργίας έρεισμάτων, χωρίς δογματισμούς που όδηνούν στην άπομόνωση.

Μιά τέτοια όρθολογική, άλλα και τολημική, στρατηγική θα πρε-πει να έχει σαν στόχο να μάς θγάλει από τη σημερινή θέση ά-μυνας — που μπορεί να μάς όδη-γήσει σε ύποχωρήσεις — και να μάς έπιτρέψει να αναπτύξουμε την πολιτική άντιπεσθ μας σε όλα τά μέτωπα. Σε έλους τους χώρους. Κυρίως, όμως, τόσο μέσα στην ένοποιούμενη Ευρώπη των λαών, στην όποια άνήκουμε, όσο και στον φιλικό χώρο των θαλασ-σικών χωρών. Για να μπορούμε έ-τσι να αντιμετώπισουμε τόν τσιρ-κικό σιδηισμό και έπικρατισμό καθώς και την έπισημη πολιτική της σημερινής άμερικανικής Κυ-βέρνησης που τόν ύποδαυλίζει.

Μιά νέα, όμως, δυναμική έξω-τερική πολιτική δέν είναι δυνατό να διαμορφωθί μέσα ο' ένα κλί-μα άσκαπής όξύτητας. 'Η χαραξή μιας τέτοιας πολιτικής δέν προ-ωθείται με την έπιδείξη «άρχην-κων» ιδιοκτητών ούτε με φροστι-κά «κρυοτεχνήματα» από τό θι-

μα της Βουλής. Χρειάζεται ύπεύ-θυνο και έποικοδομητικό διάλογο πάνω σε σφαείς θέσεις των κομ-μάτων, στην διατύπωση των όποι-ων να έχει μετώπη δημοκρατι-κά και ή όσση τους. Μόνο ένας τέτοιος διάλογος θα όδηγήσει σε μια πραγματικά ένθνική εξωτερική πολιτική, που να στήριζεται στον λαό και στην ένθνική του όμαφι-α. Το ότι ένας τέτοιος διάλογος είναι άποδοτικός το έπέδειξε ή όμορφωση στα θέματα των άμυντι-κών δαπανών.

Τήν κύρια ευθύνη γιά τό ότι κάτι τέτοιο δέν έχει άκόμη επι-τευχθεί φέρει ή ίδια ή Κυβέρνη-ση, που καλλιερρεί πν έντύπωση ότι ύποκατα «έννας και μόνο ήγέ-της...» που έξρει δθδεν καλύτε-ρα από έλους (τό τί πρέπει κάθε φορά να γίνε...).

Στήν θαθεία αυτή αντιδημοκρα-τική τακτική, που ύπονομεύει το ίδιο το πολιτεμα, ή Κυβέρνηση βρίσκει εύμκαους στην άντιπο-λίτευση έκείνους, που έπίσης ά-ποφεύδουν τόν δημοκρατικό διά-λογο μέσα στα κόμματα τους, προσπαθώντας να συναντισθδν σε έντυπωσιασμό της κοινής γνώμης. Όσο δέν αλλάζει όπη ή νοστορία και όσα διατηρείται σαν όργανο μάχης ένα άποδυνα-μένο πολιτικά και άπονόητο όργανικό ύπουργείο των εξωτερι-κών, οι τούρκοι και οι άμερικα-νοί φίλοι τους θα βρίσκονται στην έπιθεση. Και έμεις στην άμυνα.

Στόχος του κινήματος (που έ-χει άρχισθ να συσπειρώνεται γύ-ρω από τήν πρωτοβουλία μας και τις θέσεις που πήραμε) είναι να συμβάλει στον ύπευθυνο αυτό διάλογο. Διάλογο που πρέπει έπ' τέλους ν' άρχισθ, άν δέν σκο-πύουμε άπλώς να παραπλανή-σθ να άποπροσανατολίζουμε τόν λαό μας. Γιατί αύτός θα κληθεί από μάχη.

Βασικές ιδεολογικές άρχές και κατευθύνσεις της Νέας Δημοκρατίας και του Συντάγματος

'Ομιλία του κ. Κ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ
Βουλευτού 'Αθηνών της Ν.Δ.

Ο Βουλευτής 'Αθηνών της Ν. Δημοκρατίας κ. Κ. Παπαρρηγό-πουλος μίλησε πριν από λίγες ή-μέρες στην ΟΝΕΕΔ Πετρούπολε-ως, με θέμα «Βασικές ιδεολογι-κές άρχές και κατευθύνσεις της Νέας Δημοκρατίας και του Συν-τάγματος». 'Υστερα από τόν κα-θερωμένο χαιρετισμό πρής τους άκοροτές του, ο έμιλητης άνέντυ-ξε τό θέμα του, εκλαϊκευμένο και με σαφήνεια. 'Η έμιλία του δίνεται όλόκληρη στις γραμμές, που άκολουθούν, λόγω του είδι-κού και σημαντικού ενδιαφέρο-νός της :

«... Σάν θέμα επέλεξα τό «Βα-σικές ιδεολογικές άρχές και κα-τευθύνσεις της Ν.Δ. και του Νέ-ου Συντάγματος».

Πολύ, άσφαλώς, όλοι σας γνω-ρίζετε επί του θέματος αυτού. Νομίζω, όμως ότι είναι χρήσιμο να έκθεσθμε ώριμότερες βασικές και κύριες σκέψεις επί του πολυ-πλεύρου, σοβαρού και σπουδαίου γιά τό κόμμα και την κοινωνία μας θέματος, με τήν πεποίθηση ότι ά-σφαλώς κάτι όφελιμο θα προ-κύνη γιά όλους μας.

Πολλές άρετές έχει, πράγματι, ο λαός μας. 'Αλλά και ελαττώμα-τα. 'Αρκούται να σημειώσθ: ότι ληρομει, όταν πεινάει ο κίνδυ-νος. Γι' αυτό, σκόπιμο πιστεύω ότι είναι να γνωρίζουμε όλοι συ-γχά με συγκίνηση και τρέμο στη νύχτα έκείνη της 23—24 'Ιουλί-ου 1974, όταν τό 'Εθνος όλόκλη-ρο, όλοι μας, έζωσαμε μεταξεί τρό-μον και άπογνώσεως άπελπίσι-ως και άπογνώσεως. 'Ηταν ή νύχτα έκείνη που, από τις γνω-νιές τραγικές άλήθεια έκινειες συνθήκες και περιστάσεις επέ-στρεψε στον τόπο μας ή Πολιτι-κή 'Ελευθερία και ή Δημοκρα-τία. 'Επείστρεψε ή Δημοκρατία στην κλασσική Γή τών Πατέρων. Και σαν άλλος Κιχινάτος, με την φωνή της άγονίας «πείστης» νόμος ή σιστηρία της Πατρί-δος», γύρισε και άνέλαβε με τις εύχες και προσευχές τών Πανελ-λήνων το πηδάλιο του σκάφους το 'Εθνους που εύρίσκειτο στη θάλασσα από τών κυμάτων και της θύλλης δρομέων, ήλθε στην 'Ελλάδα ή 'Εθνάρχης Κωνσταν-τίνος Καραμανλής.

Θά πρέπει όλοι μας, εξ άλλου, να θυμάσθμε την 28η Σεπτεμβρί-ου 1974. 'Αποτελεί σταθμό γιά τόν όπαίοιο βίο της Χώρας και περιστάσεις γιά μās, που πιστεύ-ουμε στην Νέα Δημοκρατία. Κατά τό τέλος της έπτάχρονης νύχτας και μέσα στη ζοφερά έκεί-νη έποχή του άγώνος και της άγονίας, γεννήθηκε την ήμέρα αυτή ένα νέο κόμμα, με νέες βα-σικές ιδεολογικές άρχές, ένα νέο πολιτικό έκείνιωμα. Με τις έλεύ-θερες και γνήσιες έλογίες της 17ης Νοεμβρίου 1974, οι άρχές και κατευθύνσεις του νέου αυ-τού Κόμματος της Ν.Δ. ένεκρί-θησαν με τήν συντριπτική πλει-οσθα πλειψηφία του 54,37%.

Υπενθυμίζω στο σημείο αυτό τό άρθρο 3 της από 4ης 'Οκτω-βρίου 1974 Συνταγματικής Πράξε-ως της Κυβερνησεως έθνικής έ-νόνητος όρίζει ότι ή Κυβέρ-νησις (των έκλογών) ύπο-χρεούται να συντάξθ σχέδι-ον Συντάγματος, το όποϊον να καταβίθι εις τήν 'Εθνήσην 'Αντιπροσωπείαν πρής όριστήην διαμόρφωσιν. Το σχέδιον έκείνο τό όποιο κατέθεσε ή Κυβέρνηση

της Ν.Δ., τό ψηφισθέν μετά τήν νόμιμη έπεξεργασία υπό της Βου-λής ισχύον Σύνταγμα, φέρε ή σφαλώς τήν σφαγίδα τών δη-μοκρατικών και προοδευτικών άντιλήψεων της Ν. Δημοκρατί-ας. Βεβαίως σε πολλά άρθρα αυ-τού συμπεριελήφθησαν και τρο-πολογίες της 'Αντιπολίτευσε-ως. Πάντως ή δομή, ή βάση, οι κύριες ιδεολογικές άρχές, οι κατευθύνσεις του Συντάγματος της χώρας έγιναν με τό πνεύ-μα της διακηρύξεως της ως άνω Συντακτικής πράξεως και με τις ύψηλές, προοδευτικές και δημοκρατικές άρχές της Νέας Δημοκρατίας, άρχές οι ό-ποιες πήλν τών άλλων παρανο-λουθών και συλλαβάνουν τήν σημερινή 'Ελλάδα και 'Ευρώ-παική πραγματικότητα, τά νο-ήματα και αλήθειά των καί-ρων, και εκφράζουν τό σύγ-χρονο άλλα και μέλλοντικό κα-τά τό δυνατόν, πνεύμα προαν-τί των ύψηλών πανανθρώ-πινων ήθικών και πνευματικών αξιών.

'Αγαπητοί φίλοι, Τό Κόμμα μας είναι όπωσδή-ποτε Νέο, έθνικό, προοδευτικό (όχι προσωποικό), Δημοκρατικό και ιδεολογικό. 'Η ιδεολογία μας είναι άδογματίστη, άπροκατάλη-πη, αθθεντική, ύπεραξιακή, αυτό νομη, άδόξμενη, άνεξάρτητη, το-λημική, νέα και σύγχρονη. Είναι ένα κίνημα, καθαρά 'Ελληνικό.

Νέα πολιτική παράταξη, άνα-νευτική, που δημιουργήθηκε από τά γάργαρα νερά κρυοτάλλινης συλλεηθιτοποίησης ευθύ-νης και ίερού χρόνου. Γνωρίζουμε και ελέγχουμε τό παρελθόν και διδασκάμαστε, κρατούμε ό,τι άν-τεξε στο διάβα του χρόνου, δια-τηρούμε τήν παράδοση και της εκ-θήσεως έκείνους που άντεγαν στην εφορά του χρόνου, άνένι-ζουμε κατάρασσα τήν σύγχρο-νη έλλαδική και ευρωπαϊκή πρα-γματικότητα, τά νοήματα, ως εί-πα, και αλήθειά των καιρών της χώρας μας και του κόμου και προσάβουμε με έμπιστοσύνη πρής το μέλλον προσπαθώντας να συλλάβουμε έκείνο που θα έλθι,

που έρχεται, γιά να μιά μας προ-λάβθ. Στή σκέψη μας, πάντως, σελαγίζει τό κλασσικό έλληνικό πνεύμα, ή παράδοση έκείνη του 'Ελληνικού και Χριστιανικού πο-λιτισμού, οι μεγάλες έκείνες άλή-θειες και ήθικές αξίες που κατα-ξιώνουν τόν άνθρωπο, προσβό-λουμε με βαθειά πίστη στον 'Ελ-ληνικό πολιτισμό που έχάρισε στον κόσμο τήν έννοια του άγα-θού και του όραίου, στο χριστι-ανισμό που έδίδασε στην όφήλη τήν άγάπη και την θναία.

Ειδικότερα :

1.— Πιστεύουμε στο Δημοκρα-τικό Πολίτευμα, στον Κοινοβου-τισμό. Θέλουμε Δημοκρατία γιά όλους τους πολίτες και όχι γιά όρισμένες κοινωνικές τάξεις. 'Υ-πηρετούμε την «άνθρωπιά» γιάτι γιά μās προταγική αξία έχει ο παράγων «άνθρωπος». Θέλουμε τήν σημερινηκή Δημοκρατία.

Πιστεύουμε στην πολιτική ε-λευθερία —κατά συνέπεια στην Δημοκρατία— που στήριζεται στην όρχή της λαϊκής κυριαρχί-ας και στον σεβασμό της άνθρώ-πινης αξιοπρέπειας. Αυτές τις άρχές μεταφραζόμαστε στο Σύντα-μά μας (άρθρο 1 παρ. 2: «Θε-μέλιο του πολιτεύματος είναι ή λαϊκή κυριαρχία», άρθρο 2 παρ. 1: «Ο Σεβασμός και ή προστασία της αξίας του άνθρώπου άποτε-λεί τήν πρωταρχική άποχρέωση της Πολιτείας»). 'Υπηρετούμε τήν άληθή Δημοκρατία, έκείνη που έδίδασε ο Περικλής οις πολλοί να κινδυνεύουν και οι όλίγοι να ελέγ-χουν.

'Αναγνωρίζουμε ως ουσία της Δημοκρατίας :

α) τήν λαϊκή κυριαρχία, δη-λαδή ή έξουσία να προέχεται ά-πό τήν ελευθερία και άνδρεση εκ-δήλωση διά τών έκλογών της λα-ϊκής θέλησεως (άρθρο 1 παρ. 3: «'Απασα αι έξουσία πηγάσθν εκ του Λαού και ύπάγουν άπ' αυτού και τού 'Εθνους» άρθρ. 51 και 52 του Συντάγματος).

β) Τήν πνευματική ελευθερία, τόν ελευθερό, άδόμενο και δη-μοκρατικό διάλογο, ο όποιος πρής ποθείει τήν γνώση ή αρχή της ά-

Συνέχεια εις τήν 4ην σελ.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εκ της 1ης σελ.

Τό μόνο, που ζητάμε, ο' αντι-ραϊστικές προϋποθέσεις στα πλαι-σια της Ε.Ο.Κ. και άνάμεσα στην Πολιτεία και τους επί μέρους συντελεστές της οικονομικής μας προόδου.

Ψύχραιμα και άντικειμενικά ή Βουλή έκρινε και κρίνει τις έπι-τεύσεις του παρελθόντος, διδά-σκειται από τά σφάλματα και όζι-ολογεί τις θετικές πλευρές κάθε πραγματοποιηθέντος προγράμ-ματος, γιά να τις μεγιστοποιήσθ και να τις προεκτείνθ. Με τό ρε-αλισμό, που μάς διακρίνει — σαν Κυβέρνηση— και με τη διαίσθη-ση, που μάς όδνην στην προ-σο, άνοιξαμε στους νέους όρι-σμένες πρής το μέλλον, που εί-ναι και το άώτερο κρέας μας και καθήκον.

Ελπύουμε ότι ή γεωργία δημι-ουργεί ήδη παραγωγικά μεγέθη, που καλύπτουν σε μεγάλη έκταση τις καταναλωτικές άνάγκες του τόπου μας και τις πρώτες μας έ-ξωγαγικές έλάψεις. 'Αλλά, συγ-χρονη γεωργική εκμετάλλευση σημαίνει κάτι άλλο. Είναι μία έν-ια άνομητική. Δέν «απαρνού-με τίποτα, άν άπλως έπιτυχά-νουμε ώριμότερους ποσοτικούς στόχους παραγωγής σε όποιοπο-τε έπίπεδο της γεωργίας μας. Πρέπει συνεχώς να εργαζόμαστε, ώστε να λειτουργούν και να πα-νιωθούν οι θεσμικές έκείνες με-ταβολές, που είναι άποαρίπτες όχι μόνο στη γεωργία, άλλα και στο σύνολο της κοινωνικής μας δομής, προκειμένου ή παραγωγή μας να κατασθί συναγωνιστική σε ευρωπαϊκό έπίπεδο.

Χρειάζονται και γίνονται όμη-ρα μεταβολές στη όσση της γε-ωργίας μας : Μεταβολές στην ένδοαγορτική κλαδική ειδίκευση, στο βαθμό της τεχνολογικής αυ-τοτελείας της γεωργίας, άλλα και στην ποιότητα του παραγομένου προϊόντος και τήν ίδια τήν παρα-γωγικότητα. Κι' άκόμα, γίνονται μεταβολές, κάτω από τήν όσκη, πν πίεσεως της ίδιας της γεωρ-γίας στους άλλους τομείς της οι-κονομίας και στις καθοριστικές όκείσεις των άλληλοεξαρτήσεων και άλληλοεπηρεασιών τους.

Όπως ο' έλους τους τομείς, έ-τσι και στη γεωργία, ή συνεχής οικονομική ανάπτυξη δημιουργεί νέες άνάγκες γιά παιδεία και έ-παινεκαίδευση, προκειμένου να όμοιωθούν οι νέες τεχνικές γνώσεις να μετοδίδονται από ύ-πευθύνους φορείς και να γίνων-ται κτήμα τού άγροτικού κρμού, γιά τήν τυποποίηση των προϊόν-των, τήν εκδότηση άποχρήσθ του, κλπ., ώστε αυτό να κατασθί συν-αγωνιστικό στα πλαίσια της ευ-ρωπαϊκής αγοράς. 'Ακόμα, προσ-παθούμε γιά τη μεγέθυνση των γεωργικών έπιχειρήσεων, γιά ν' άποκτήσουν άνταγωνιστική ίκα-νότητα στον έξωτερικό χώρο. Αυτό προϋποθέτει άμση διοίκηση και όρθολογιστική κατεύθυνση ο' ό-λους τους τομείς, και τήν καλλι-τερη άπόδοση τών ένθνικών μας πόρων.

Εκμεταλλευόμαστε τώρα άκό-μα και τη γεωγραφική μας θέση, που μετατρέπασθ σε άναπτυκτικό πλεονέκτημα, ένεργώντας μέσα στα πλαίσια της άποκατάστα-σης των έργατουπαλλήλικων συνδι-κάτων, και όλων όσων μεριμνούν και άποσφραζούν δια τήν ίδρυση νέων τοιςτών, και περαιτέρω διατί δέν έλάσθν τά προοχόν-τα μέτρα πονηικής έδίσεως έναν-τίον άνονησθέντων έργοδότην και μάλιστα μεγάλων βιομηχανιών συγκροτημάτων, που — κατά πάν-τα τρόπων — προσπαδών να κα-ταποκώσουν τους εργαζόμενους και να παραλύουν το συνδικα-λιστικό κίνημα εις τήν χώραν

μας. 'Ο ήμερισμός και περιοδικός τώπος, τώσον των 'Αθηνών όσον και των έπαρχιών, δημοσιεύει κα-θημερινώς άπολύσεις συνδικαλι-στών, που εύλόγως έχουν προκα-λέσει άναγκάσιμη και κατα-κραγμένη. 'Επερωτά τήν Κυβέρ-νηση και τόν άρμόδιότερο κ. 'Υ-πουργό 'Εργασίας, διατί — με-τά τά θλιβερά αυτά έπακόλουθα έφαρμονίας του νόμου 330) 1976— δέν έφρασαν ένώπιον της Βουλής πρής ψηφισθ νόμοσχεδίων πλη-ρώς και καθολικής προστασίας όλων των συνδικαλιστών στελε-χών, που μετέχουν της διοικήσε-ως των έργατουπαλλήλικων συνδι-κάτων, και όλων όσων μεριμνούν και άποσφραζούν δια τήν ίδρυση νέων τοιςτών, και περαιτέρω διατί δέν έλάσθν τά προοχόν-τα μέτρα πονηικής έδίσεως έναν-τίον άνονησθέντων έργοδότην και μάλιστα μεγάλων βιομηχανιών συγκροτημάτων, που — κατά πάν-τα τρόπων — προσπαδών να κα-ταποκώσουν τους εργαζόμενους και να παραλύουν το συνδικα-λιστικό κίνημα εις τήν χώραν

μας. 'Ο ήμερισμός και περιοδικός τώπος, τώσον των 'Αθην

ΠΑΓΙΑ ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΣ

Η Θράκη και ο Στρατός

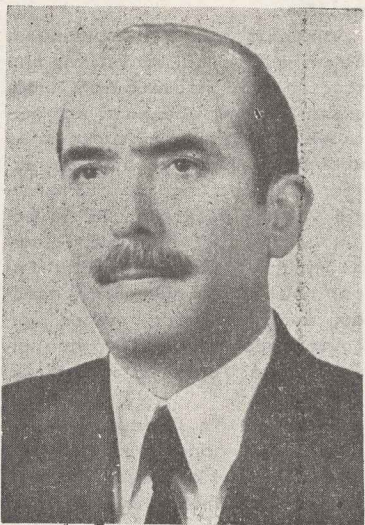
Του κ. ΘΩΜΑ ΑΛΕΞΙΟΥ, βουλευτού Ξάνθης

Μεταπολεμικώς και μέχρι το έτος 1963 η στρατιωτική παρουσία εἰς τὸν εὐπαθείστατον χώρον τῆς Δυτικῆς Θράκης ἦτο ἐν τῇ πράξει περιορισμένη. Πλὴν μικρῶν ἐξαιρέσεων τῆς περιόδου 1946 — 1949, αἱ διαστάσεις τῆς παρουσίας ταύτης εἶχον κατὰ τὴν γνώμην μας ἀκριτικὰς ἱκανότητας μεθοριακοῦ χαρακτῆρος.

Ὅμως, ἀπὸ τοῦ 1964 καὶ ἐντεύθεν τὰ πράγματα ἤλλαξαν. Αἱ τοποθετημέναι ἐπὶ τῆς Κύπρου τουρκικαὶ σωβινιστικαὶ τάσεις καὶ τὰ κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἐκδηλωθέντα πρῶτα συμπτώματα σταδιακῶν ἀνωμαλιῶν ἀπεκάλυψαν τὴν γενικώτερον ἐξ Ἀνατολῶν ἀπειλὴν κατὰ τῆς χώρας μας. Διεφάνη ὅτι πᾶσα τουρκικὴ ἐπεκτατικὴ τάσις εἰς τὴν Μεγαλόνησον θὰ εἶχε ὁπωσδήποτε τὰς προεκτάσεις τῶν ἐπιπτώσεων τῆς καὶ ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ χώρου. Κατέστη εἰς πλείστους εἰδημόντας σαφές ὅτι, ὅπως τῶν ἐν Κύπρῳ τοποθετημένων τουρκικῶν ἐπεκτατικῶν ἐπιδιώξεων, ὑπεκρύπτοντο καὶ γενικώτεροι τοιαῦται, εὐθέως προακρούουσαι εἰς τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τῆς Ἑλλάδος. Αὐτοὶ οἱ προβληματισμοὶ κατέστησαν ἀπ' τὸ 1946 καὶ ἐντεύθεν πλέον ἰσχυρὰν τὴν στρατιωτικὴν μας παρουσίαν εἰς τὴν Θράκην. Σήμερον μάλιστα αὐτὴ ἡ παρουσία εὐρίσκεται εἰς ἀκμαίαν, ἐντονὸν, συγκεκριμένον καὶ ἀποτρεπτικὸν μορφήν.

Ἀλλὰ τί προσφέρει αὐτὴ ἡ ἰσχυρὰ παρουσία σήμερον εἰς τὴν Θράκην; Ἡ ἀπάντησις, εἰς ὅταν ἐκτασιν εἶναι δυνατόν, προλαμβάνει παρερμηνείας, διαφωτίζει πρὸς πᾶσαν κατευθύνσιν, προβληματίζει καὶ ὠφελεῖ ποικιλοτρόπως.

Κατὰ κύριον λόγον αὐτὴ ἡ ἰσχυρὰ παρουσία, διαθέτουσα ὡς ἐκ τῶν διαστάσεων τῆς καὶ περιθώρια νὰ διευρυνθῇ, ἐφ' ὅσον αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιβάλλουν, παρέχει τὰς δυνατότητας ἀποκρούσεως οἰαδήποτε ἀπειλῆς, ἰδίᾳ ἐξ Ἀνατολῶν, ἀλλὰ καὶ δημιουργίας καταστροφικῶν συνθηκῶν διὰ τὸν ἐπιδρομέα. Οὕτως ἐχόντων, κατὰ τὴν γνώμην μας αὐτὴ ἡ παρουσία προβληματίζει τὸν διαφαινόμενον ὡς πιθανὸν ἐπιδρομέα, τὸν καθιστᾷ διστακτικὸν διὰ τὴν ὑπ' ὄψιν περιοχὴν, τὸν ἀποθαρρύνει παν-

τοιοτρόπως καὶ τὸν ὀδηγεῖ, πρὸς συγκάλυψιν τῆς θρασυδειλίας του, εἰς τεχνάσματα ψυχολογικῶν ἐνέργειῶν καὶ διπλωματικῶν ἐλιγμών. Χωρὶς νὰ εἴμεθα οἱ εἰδικοί, πιστεύομεν ὅτι αὐτὴ ἡ παρουσία θὰ δημιουργήσῃ — ἐὰν δὲν ἔκῃ δημιουργήσῃ — εἰς τὸν ὑπούλον Ἀσιατὴν ἄγχος, ἄγχος καὶ ἄσθμα διὰ τὴν διασφάλισιν καὶ αὐτοῦ τοῦ προγεφυρώματός του εἰς τὴν Ἑυρωπαϊκὴν Ἠπειρόν.

Κατὰ δευτέρον λόγον αὐτὴ ἡ παρουσία προλαμβάνει εὐλόγους ἀνπουχίας καὶ δημιουργεῖ παγίως τὸ αἶσθημα ἀσφαλείας καὶ αὐτοπεποιθένσεως, ἰδίᾳ εἰς τοὺς ἀκριτικούς πληθυσμούς τῆς περιοχῆς. Ἀποτελεῖ τὴν ἔμπρακτον ἀπόδειξιν τῆς ἀμέσου εἰς τὸν χώρο ἐνδιαφέροντος κεραίας ἰσχύος τοῦ ἔθνους, ἥτοι τὴν θωράκισιν, ἱκανὴς νὰ ἀποτρέψῃ κινδύνους ἐθνικῆς ἐπιβολῆς, κατὰ τὴν ὁικονομικὴν εὐρωστίαν τῆς περιοχῆς καὶ γενικῶς ἀπαραίτητον ἐν τῷ μέτρῳ τῶν λειτουργιῶν τῆς νὰ ἐμπνεύσῃ (καὶ νὰ συμπαρασταθῇ).

Χωρὶς νὰ εἶναι ἀπαραίτητος ἡ περαιτέρω ἀνάπτυξις, αὐτονόμος ἐκ τῶν ἤδη ἀναπτυχθέντων καθίσταται ἡ ἀξία τῆς ἰσχυρᾶς στρατιωτικῆς παρουσίας εἰς τὸν ἄκρως ζωτικὸν χώρο τῆς Δυτικῆς Θράκης. Αὐτὴ ἡ ἰσχυρὰ παρουσία ἐπιβάλλεται νὰ ἔκῃ πάντοτε μόνιμον χαρακτῆρα ὡς ἀποτελοῦσα παγίαν ἀναγκαιότητα καὶ διὰ τὴν περιοχὴ καὶ διὰ τὸ ἔθνος.

Βασικὲς ἰδεολογικὲς ἀρχὲς καὶ κατευθύνσεις τῆς Νέας Δημοκρατίας καὶ τοῦ Συντάγματος

Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελ. νεκτικότητας (νὰ ἀκούσῃ τὸν συνμιλητὴ σου, ἔστω καὶ ἂν ἐκ τῶν προτέρων γνωρίζῃς ὅτι δὲν συμφωνεῖς μαζί του).

γ) Τὴν προστασίαν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ὅπως κρυστάλλινα περιγράφεται στὴν Οἰκουμένην Διακήρυξιν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τῆς 10ης Δεκεμβρίου 1948, ποὺ ἀναγνωρίζουν ὅλα τὰ Συντάγματά μας καὶ περισσότερο τὸ Σύνταγμα τοῦ 1975 (ἄρθρο 25 Συντάγματος) καὶ στὴ Σύμβαση τῆς Ρώμης, τῆς 4.11.50 «περὶ προστασίας τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν», ἀκολουθοῦμε, δηλαδή, σήμερον τὸ πνεῦμα τοῦ Ἑλσίνκη.

Ἡ Δημοκρατία εἶναι πολίτευμα εὐαίσθητο καὶ γιὰ νὰ ἐπιβίωσῃ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἥρεμο πολιτικὸ βίον καὶ ἥρεμα πολιτικὰ ἔθνη. Προϋποθέτει Ἑλευθερία καὶ Τάξη. Τάξη καὶ Ἑλευθερία με Κοινωνικὴ Δικαιοσύνη.

Ἡ Δημοκρατία δὲν εἶναι μόνον οὐσία, ἀλλὰ εἶναι καὶ πολιτικὴ ἀγωγή, δημοκρατικὴ συμπεριφορά, μέθοδος καὶ διαδικασία.

Υπηρετοῦμε τὸν Κοινοβουλευτισμὸ (ἄρθρο 1 τοῦ Συντάγματος), γιὰτὶ εἶναι τὸ τελειότερον δημοκρατικὸ πολίτευμα. Πολιτικὸ σύστημα ὄχι στατικὸ, ἀλλὰ δυναμικὸ καὶ ἐξελικτικὸ, ποὺ προϋποθέτει Βουλὴν ὡς κύριο ὄργανο τῆς Πολιτείας. Κυβέρνηση ἀπολαμβάνουσα τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς. Ἐμμένουμε στὴν ἀρχὴ τῆς «δεδηλωμένης» τῆς Βουλῆς, Κυβέρνησις καὶ Βουλὴ, νὰ ὀσπῇ τὴν νομοθετικὴν λειτουργίαν, κύριο ὄργανο τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας νὰ εἶναι ἡ Κυβέρνησις. Παροῦσα πάντοτε ἡ Ἐθνικὴ Ἀντιπροσωπεία, συνεργασίᾳ ἀρμονικῇ τῶν τριῶν ἐξουσιῶν, ὁμαλὴ διαδοχὴ Κυβερνήσεως (ἄρθρο 26—105 τοῦ Συντάγματος).

Θέλομε τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν, ἡ ὁποία στηρίζεται στὴν ἀρχὴ τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας, στὴ δύναμιν τῆς πλειοψηφίας, ἀλλὰ καὶ στὰ δικαιώματα τῆς μειοψηφίας.

Ἀνάγκη ὁργανώσεως τῶν ἀγροτῶν

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελ. Γιατί, πῶς, ἀλλοιῶς, θὰ βελτιωθῇ ἡ σημερινὴ κατάσταση;

Μήπως, μὲ τὸ νὰ κατηγοροῦν, οἱ παραγωγοί, τὶς Κυβερνήσεις καὶ τοὺς βουλευτὲς ἐπὶ πολλὰ χρόνια, ποὺ ὕστερα ἐκλέγουν οἱ ἴδιοι;

Μήπως, ὅταν, τυφλωμένοι ἀπὸ προεκλογικὰ συνθήματα, πέφτουν θύματα τῶν ἐπιτηδεῶν, μὲχρι τέτοιου βαθμοῦ, ὥστε νὰ ὑπερψηφίζουν ἀκόμα καὶ κομματικούς σχηματισμούς, ὅπου παρὰ ταῦτα, συνεργάζονται καὶ πρωτοστατοῦν καὶ οἱ πρωταγωνιστὲς τῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας;

Πῶς εἶναι δυνατό νὰ κάμουν, οἱ παραγωγοί, κοινούς πολιτικὸν γῶνες, ἀνταμωμένοι στὴν ἴδια κομματικὴ πλατφόρμα καὶ στέγη μετὰ τὶς διακόσιες οἰκογένειες τῆς χώρας, στὶς ὁποῖες ἀνήκει ἡ μερίδα τοῦ λέοντος, στὴ διανομὴ καὶ στὴν ἀπόλαυσιν τοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτου;

Τέλος, πῶς θὰ ἔλθουν καλύτερες ἡμέρες, γιὰ τὴν χώρα καὶ γιὰ τὴν ἀγροτοκτηνοτροφικὴ τάξη, ὅταν δὲν κατανοῇ ὅτι πρέπει νὰ ἐκλέγῃ τοὺς βουλευτὲς τῆς μερίδας οὐκ οἱ ἀτομικὲς ἐξυπ-

Ἡ πολιτικὴ ἐλευθερία γιὰ μᾶς ὑπηρετεῖ καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἐλευθερίαν.

Δὲν θυσιάζομε τὸ μεγάλο ἀγαθὸ τῆς ἐλευθερίας γιὰ δῆθεν ἀξιώτερα ἀγαθὰ.

Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι πασχίζουν γιὰ ἄλλα δῆθεν ἀγαθὰ εἰς βάρος τῆς ἐλευθερίας, ὑπηρετοῦν τὸν ὀλοκληρωτισμὸ.

Γιὰ νὰ ζήσῃ, ὅμως, ἡ Δημοκρατία, πέραν τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας, πρέπει νὰ ὀδηγῇ καὶ στὴν Κοινωνικὴ Δικαιοσύνη, τὴν δημιουργίαν τούτων ἴσων ὄρων, προϋποθέσεων καὶ συνθηκῶν, προόδου καὶ ἐξελίξεως γιὰ ὅλους καὶ περισσοτέρους τοὺς νέους.

Μὲ τὸ τρόπο αὐτὸ ὀλοκληροῦται ἡ Δημοκρατία. Ὅλα αὐτά, ὅμως, προϋποθέτουν καὶ τὴν αὐτοδέσμευσιν καὶ αὐτοπειθαρχίαν τοῦ ἀτόμου. Εἶναι καὶ αὐτὸ στοιχεῖο τῆς Δημοκρατίας. Ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀτόμου φθάνει μέχρι ἐκεῖ ποὺ δὲν θίγεται ἡ ἐλευθερία τοῦ ἄλλου.

Ἀποδοκιμάζομε καὶ ἀπεχθανόμαστε τὴν βίαν ποὺ δὲν ζεῖ μόνη, ὅπως εἶπεν ὁ πασίγνωστος Σολζενίτσιν, εἶναι συνυφασμένη μετὰ τὸ φέμα.

Ἀποκρούομε ὅλα τὰ δικτατορικά καὶ ὀλοκληρωτικὰ συστήματα, τὰ φασιστικὰ καὶ τὰ κομμουνιστικά. Δὲν κάνομε ἐπιλογὴν χρωμάτων. Ἀρνούμεθα τὸν κομμουνισμὸ καὶ τὸν φασισμό.

Εἴμαστε ἀντίθετοι στὸ Μαρξισμό, γιὰ πολλοὺς λόγους. Ὅχι μόνον γιὰτὶ ὀδηγεῖ στὴν ἐπιβολὴ δικτατορίας καὶ ὑπηρετεῖ τὸ γνωστὸ δόγμα τοῦ «προλεταριακοῦ διεθνισμού», ἀλλὰ καὶ γιὰτὶ ἀπέτυχε στὴ πράξη. Εἴμαστε ἀντίθετοι στὸ Μαρξισμό, γιὰτὶ ἐνῶ οἱ ἐλεύθεροι Δημοκρατίες προσφέρουν πολλὰ, γιὰτὶ ὑπηρετοῦν ἰδέες (τὸ πνεῦμα, τὴν ἰσότητα, τὴν δικαιοσύνην, τὴν πρόοδον καὶ εὐημερίαν), οἱ μαρξιστικὲς κοινωνίαι ἀρνοῦνται τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν καὶ σκοραρίζουν τὸν φόβον, καὶ τὴν ἀνασφάλειαν.

Εἴμαστε ἀντίθετοι καὶ στὸ φασισμό, γιὰτὶ εἶναι ὀλοκληρωτικὴ νοσηρὴ πολιτικὴ κατάσταση, ὕψη

ρετεῖ τὴν βίαν, τὸ σκοτάδι, κινεῖται μακρὰν τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας.

Καταδικάζομε τὶς ὁμάδες πιέσεων καὶ ἀμφισβητήσεων, ποὺ ἀποτελοῦν ὀλοκληρωτισμὸν, ἡ ὁποία ὀδηγεῖ στὴν ἀναρχίαν καὶ αὐτὴ τελικὰ στὸν ὀλοκληρωτισμὸ. Ὑπηρετοῦμε τὴν τάξιν καὶ τὸν νόμον, ποὺ εἶναι ἡ πεμπτοῦσα τῆς Δημοκρατίας.

Ἀποκρούομε τὸ σοσιαλισμὸ Ἀνατολικοῦ τύπου (γιὰτὶ εἶναι μονοκομματικὸς καὶ ὀλοκληρωτικὸς), τὸ σοσιαλισμὸ Ἀδεσμεύτων, ποὺ εἶναι μονοκομματικὸς, ὅσο δὲ γιὰ τὸ σοσιαλισμὸ Δυτικοῦ τύπου (Ἀγγλίας, Γερμανίας κλπ.) εἶναι μέσα στὰ πλαίσια τῶν ἐλευθέρων Δημοκρατικῶν πολιτευμάτων. Δὲν μᾶς κατέχει προκατάληψιν, προδιάθεσιν, ἀντίθεσιν. Δὲν εἴμαστε κόμμα σοσιαλιστικόν. Παρὰ ταῦτα οἱ πράξεις μας, ὅταν ἐπιβάλλεται (πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ ἔθνους), ἔχουν ἐντονὸν σοσιαλιστικὸν χαρακτῆρα.

Πιστεύομε στὴν ἀξίαν τοῦ ἔθνους, γιὰτὶ τὸ ἔθνος κατὰ θεσικὴ ἀρχὴν ὑπηρετεῖ τὸν ἀνθρώπον.

Πιστεύομε στὰ ἀτομικὰ καὶ κοινωνικὰ δικαιώματα (ἄρθρο 3—26 τοῦ Συντ.), στὴν ἀρχὴ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας καὶ προσωπικότητος (ἄρθρο 5), στὸ δικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι, συνεταίριζεσθαι καὶ στὴν ἀρχὴ τῆς ἰσότητος (ἄρθρο 4), στὴν προστασίαν τοῦ ἀσύλου τῆς κατοικίας (ἄρθρο 9), στὴν ἐλευθερίαν τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως (ἄρθρο 13), στὴν ἐλευθερίαν ἐκφράσεως στοχοῦν καὶ στὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου (ἄρθρο 14), τοῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογενείας (ἄρθρο 21), τοῦ δικαιώματος ἐργασίας καὶ ἀπεργίας (ἄρθρο 22), τῶν συνδικαλιστικῶν ἐλευθεριῶν (ἄρθρο 23), τῆς προστασίας τοῦ περιβάλλοντος (ἄρθρο 24) κλπ.

Μὲ ἀπόλυτη εὐλικρίνεια, πιστεύομε στὴν εἰρήνην, ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς ἀμοιβαιότητος καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας, ἀξιοπρεπείας καὶ υπερηφανείας. Θέλομε σχέσεις φιλικῆς μετὰ ὅλον τὸν κόσμον καὶ συνεργασίαν ἀνεξάρτητα κοινωνικοοικονομικῶν συστημάτων.

Ἡ ἀνεξαρτησία, ὅμως, τῆς χώρας, ἡ ὑπαρξὴ, ὁ δυναμισμὸς, ἡ ἐπιβίωσις, ἡ ἐλευθερία, ἡ Δημοκρατία στηρίζεται στὴν ἀμυντικὴ ἱκανότητά της. Καὶ γιὰ τοῦτο με ἐμπιστοσύνην καὶ ἀμοιβαίαν προστασίαν στὸν Ἐθνικὸ στρατό μας καὶ με ἱκανοποίησιν παρακολουθοῦμε τὴν θωράκισιν καὶ χαλιβάδωσιν του.

Ἀκολουθοῦμε στὴ σύγχρονη καὶ προοδευτικὴ οἰκονομία. Ἐχοῦμε ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τὶς ἀρχαῖες τῶν κλασσικῶν οἰκονομολόγων (Ζυθ, κλπ.). Δὲν ἀκολουθοῦμε μόνον τὴν ἐλεύθερον οἰκονομία, ἀλλὰ καὶ παραδεχόμεθα ὅτι, γιὰ τὴν αὐξήσιν τῆς παραγωγῆς απαιτεῖται καὶ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία. Φαίνεται ὅτι ἐπεκράτησε πλέον τὸ μικτὸ σύστημα οἰκονομίας. Ἀναγκαῖες, εἶναι οἱ παρεμβάσεις τοῦ Κράτους. Κριτήριο, ὅμως, τῶν παρεμβάσεων πρέπει νὰ εἶναι τὸ κατὰ περίπτωσιν εἰδικὸ κοινωνικὸ καὶ οἰκονομικὸ συμφέρον τοῦ λαοῦ.

Ἀκολουθοῦμε τὴν ἐννοίαν τοῦ μέτρου, ποὺ εἶναι ἡ κυριώτερα πνευματικὴ παρακαταθήκη καὶ θεσικὴ ἀρχὴ τῆς Δημοκρατίας.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενο)

ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ

ΒΑΘΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

Υποψήφιος ὑπολοίπου Ἀθηνῶν τοῦ Π.Α.ΣΟ.Κ., ὅτις ἐκλογὲς 1974. Ἀπέτυχε, Δικηγόρος. Γεννήθηκε στὴ Μαλακάσσα Ὁρωπού, ἀπὸ

γονεῖς γεωργοκτηνοτρόφους, τὸ 1933. Σπούδασε στὴν Πάντειον καὶ στὴ Νομικὴ Σχολὴ τοῦ Παν(μίου) Ἀθηνῶν. Δικηγορεῖ ἀπὸ τὸ 1968.

ΒΑΣΙΛΑΤΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Βουλευτὴς Ε.Δ.Η.Κ. Δικηγόρος. Γεννήθηκε στὴν Κεφαλληνία, τὸ 1901. Σπούδασε Νομικά. Βουλευτὴς Ἀθηνῶν, 1952, 1961 1963, 1964. Μέλος Συμβ. Εὐρώπης, Ἀντιπρόεδρος Βουλῆς, 1963, Πρόεδρος Ἑλληνορουμανικοῦ Συνδέσμου - Κοινοβουλευτικὸς - Δημοτικὸς Σύμβουλος Ἀθηνῶν, 1939, ἐκδότης τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κεφαλλήνων», 1950 - 1958. Ἐπὶ δικτατορίας συνελήφθη καὶ ἐξε-

τοπίσθη πολλὰς φορές, λόγω τῆς σκληρῆς κριτικῆς του ἐναντίον τοῦ καθεστώτος καὶ τῶν δύο «ἐμμοφισμάτων». Ἐκτοπίσθηκε στὴ Σύρον, 1967, στὸν Ἅγιον Εὐστράτιον, κ.λπ. Ὡς ἐπιλαχὼν, πῆρε τὴ θέσιν τοῦ Ἀλ. Παναγούλη.

Διαβάζετε καὶ διαδίδετε τὴν ἐφημερίδα μας!